

gøre det, da ſaadanne Vidneſbyrd ere let tilgængelige for ærede Medlemmer.

Den ærede Ordfører (Berntſen), ſom i Gaar talte om at indſtille det foreliggende Valg til Godkendelse, fremførte en hel Række Vidneſbyrd om, at forſtellige Mænd her i Tinget have udtalt ſig for, at Valgliſterne ſkulle gælde, og at Valgbestyrelſen ikke har Ret til at gøre Indſigelse imod den foreliggende Valgliſte, ſom er berigtiget paa lovlig Maade, og at Valgbestyrelſen ikke har nogen Kendſeſret over for diſſe Hovedvalgliſter, ſom have ligget til Efterſyn, og ſom ere paa lovlig Maade berigtigede. Alle ſaadanne Vidneſbyrd, ſom den ærede Ordfører anførte i den Henſeende, beſtrider jeg aldeles ikke (Berntſen: Hør!) Ja, den ærede Ordfører behøver ikke at raabe „Hør“ dertil. Jeg har aldrig gjort Forſøg paa at beſtride det, og jeg agter heller ikke at gøre Forſøg derpaa. Men den ærede Ordfører prøvede ſaa paa at bevise lidt mere deraf og prøvede paa at bevise lidt mere, end der kunde bevies. Jeg prøver ikke paa at beſtride dette. Jeg mener, det have vi Vidneſbyrd nok om, og Folketinget har tidt nok taget Stilling dertil. Valgliſterne ſkulle gælde, og Valgbestyrelſen har ingen Ret over for Valgliſterne. Valgbestyrelſen kan ikke lade Folk ſtemme, der ikke ſtaa paa Valgliſterne, og paa den anden Side nægte Folk at ſtemme paa Valgdagen, naar de ſtaa paa Valgliſterne, og jeg kunde fremføre mange flere Vidneſbyrd i den Retning end dem, den ærede Ordfører førte frem. Naar den ærede Ordfører ſøgte Udtalelſer fra Fortiden, ſaa ſkulde den ærede Ordfører efter min Mening have taget en hel Del ældre Vidneſbyrd med. Ordføreren for Valgloven i Landſtinget, Krieger, har udtalt meget beſtemt, at Valgliſterne var det til Grund liggende, og at Valgbestyrelſen ikke havde Ret til at forandre i Valgliſterne, og der er ogsaa her i Folketinget foreſaldet et Par Tilfælde, ſom tydelig viſe, at det ogsaa har været Folketingets Mening. Jeg ſkal ſaaledes nævne, at i 1879 havde Valgbestyrelſen i Lemvig ved Valget ſtrøget 2 Stemmer, ſom vare afgivne paa Valgdagen, den ene for Aberg, den anden for Paſtor Bertelien, de vare ſtrøgne, fordi de havde ſaaet Gattigunderſtøttelſe. Det miſbilligedes her i Folketinget, og man ſagde udtrykkelig, at en ſaadan Ret til at ſtrøge havde Valgbestyrelſen ikke. Samme Aar var der foreſaldet et andet Tilfælde ovre paa Hjn i Sønderſø, hvor Valgbestyrelſen forud for Valgets Begyndelſe havde drøftet det Spørgſmaal, om en Mand, der var paa Valgliſten, men imidlertid var rejſt ud af Kredſen,

ſkulde have Stemmeret, og Valgbestyrelſen var da kommet til det Reſultat, at en ſaadan Mand ſkulde ikke have Stemmeret. Det blev ſagt her i Folketinget — ganſte viſt forelaa det ikke til Afſtemning — og uimodſagt fremført, at ſaaledes kunde Valgbestyrelſen ikke optræde; de Mænd, ſom ſtod paa Valgliſten, havde Lov at ſtemme, naar de kom og vilde ſtemme. Se, alt dette er jeg enig med den ærede Ordfører i; men den ærede Ordfører gif videre. Han gif der efter til at ville bevise, at Folketinget var pligtigt at tage ſamme Stilling, og at Folketinget ikke maatte forkaſte et ſaadant Valg; thi Folketinget ſkulde ſtaa paa ſamme Maade over for Valgliſterne og over for hele Valget ſom Valgbestyrelſe. Den ærede Ordfører vilde afkræfte Folketingets fri Skøn over Valgene; men det kan den ærede Ordfører ikke; naar han bevifer noget i den Henſeende, bevifer han fejl. Jeg ſkal anføre noget af, hvad den ærede Ordfører fremførte. Han kom først med et Beviſ fra 1858 fra et Valg, ſom blev foretaget her i Kjøbenhavn 2den Valgkreds, hvor den bekendte Politiker N. Hage ſtillede ſig lige over for en anden Mand, nemlig Generalkrigskommiſar Lange. Lange blev valgt med 1 Stemmes Majoritet. Der var en Silkehandler Næblerød, han mødte til Valget for at ſtemme, men ſagde ikke paa hvem, ſaa ſøgte man efter ham, men fandt ham ikke efter det angivne Navn, og han blev afviſt; men senere fandt man paa Liſten Navnet Næblerød, ſtøvet med 2 e-er. Der blev klaget over det paſſerede, og nu ſagde den ærede Ordfører, at ſom Forholdet var i 1858, var det ſamme Tilfældet her i Roskilde. Hvis denne Mand var kommet til at ſtemme, havde Valget ſtaaet lige (Berntſen: Det er en Fejltagelſe!) Ja, anderledes har jeg ikke hørt; men er det en Fejltagelſe, ſaa lad være; men jeg ſkal yderligere oplyſe, hvorledes Forholdet ſtod i 1858 ved dette Valg for at viſe, det ærede Medlem ikke kan anføre dette B til Forſvar for ſin Betragtning, at Folketinget ikke ſtaar frit lige over for Valg. Da Valget blev underſøgt herinde — var i Udvalg — kom der Indſtilling her i Tinget — det er meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører ſagde, om at Valget ſkulde forkaſtes, thi der blev ſagt — den ærede Ordfører — at det, at væmende Mand var ført fejl op paa Liſten var ganſte det ſamme, ſom om det ikke var paa Valgliſten. Saaledes den ærede Ordfører i alt Fald, ſaa jeg hørte, at det gif til; men man lod ikke at forkaſte Valget alene af den Grund. Nej, den Gang oplyſte Ordfører at